

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola IV. Simplicii papæ ad Zenonem imperatorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

strum, vt (si neceſſe fuerit) ipſe in ſupradicta eccleſia, conſideratis patrum regulis, hoc fungatur officio, quo ille abuſus eſſe conuictus eſt: ita vt hi qui illicite ab eodem ſunt prouecti, ab eccleſiaſticis miniſteriis ſint remoti. Simul etiam de redditibus eccleſiæ vel oblatione fidelium, quid deceat neſcienti, nihil licere permittat, ſed ſola ei ex his ^{*vna} quarta portio remittatur. Duæ eccleſiaſticis fabricis, & erogationi peregrinorum & pauperum profutura, ^{*a Bon-} ab Onagro presbytero ſub periculo ſui ordinis miniſtrentur: vltima inter ſe clericis pro ſingulorum meritis diuidatur. At vero miniſteria eccleſiæ, quæ alienata comperimus, reparare præſumptor, prædicti fratris compellatur instantia, cui etiam hoc ſpecialiter præcipimus imminere, vt tres illas portiones, quas per triennium dicitur ſibi tantummodo vindicaſſe, reſtituat. ^{*xii.} Data decimo tertio Kalendarum Decembrium, poſt conſulatum Leonis Auguſti.

11. qu. 2. De
redditibus
eccleſiæ.

Anno Do-
mini 475.

NOTA.

De diſputatione bonorum eccleſiæ plura ſupra dixi in notis Canonis apoſtolorum 39. & Concilio Gangrenſi, Canone 7. &c.

EPISTOLA IV.
SIMPLICII PAPÆ
AD ZENONEM.

Rogat vt Timotheum Ælurum, qui Alexandrinam ſedem iterum occupare, & clam Conſtantinopoli ſuas hærefes diſſeminare conabatur, regia poteſtate cohibeat.

Zenoni Auguſto Simplicius episcopus.

CVPEREM quidem, quantum ad meam ſpectat deuotionis arbitrium, qua principes Chriſtianos iugi veneratione ſuſpicio, debita pietati veſtræ continuis officia deferre colloquiis. Sed cum ad huius intentionis augmentum etiam ſacræ cura religionis accedat, ratio mihi negotii potioris incumbit, vt ſimul honorificentiam vobis prona mente perſoluam, & cauſas fidei fidenter inſinuem: quia me ad vtramque vel dicata trahit clementiæ veſtræ ſemper affectio, vel reſpectus ordinis mei & apoſtolicæ moderaminis ſolicitude compellit.

Functus igitur, glorioſiſſime ac clementiſſime fili im-

perator Auguste, munere salutandi, quæ in ecclesiis orientis per hæreticorum latrocinia recidiua rursus dicuntur <sup>thei immē-
sis sceleribus.</sup> scandala concitari, nec debeo filere, nec possum. Nam sicut in meam notitiam feruentium pro fide catholica detulerunt scripta monachorum, comperi Timotheum parricidam, qui Ægyptiacæ pridem vastator ecclesiæ in morem Cain (vt lectio diuina testatur) eiectus a facie ^{Genes. 4.} Dei, hoc est, ab ecclesiæ dignitate seclusus, & iam per deserta vagus, sceleratæ conscientiæ diu tormenta passurus, in exilium proprii erroris abductus est, resumptis pristini furoris incendiis, constasse nihilo minus agmina perditorum, & Alexandrinæ vrbis ecclesiam, quam sacerdotali prius sanguine cruentauit, ipsum denuo nunc cruentum depulsione legitimi peruasisse pontificis: vt cui illa relegationis humilitas iniicere debuerit ex iis quæ impie gesserat, aculeum pœnitendi, nutriendi potius otia tribuisse videatur atrocioris insanix: quo procul dubio Cain ipso longe detestabilior approbatur. Ille siquidem a perpetrato semel facinore damnatus abstinuit, hic profecit ad crimina maiora post pœnam.

Nec eo tamen scelerum sine contentus, Constantinopolitanam insuper vrbem, recti semper dogmatis amore flagrantem (ne quid intemeratum populator humanæ salutis omitteret) fertur audacter ingressus, & a suæ confortibus prauitatis libenter audisse soli Christo debitam vocem, qua plane non in nomine Domini venire benedictus, sed diuini culminis vsurpator euidenter est monstratus Antichristus: qui cum etiam a communione catholica tam laudabiliter esset exclusus, per quorundam priuatas domos, resperlis humano sanguine manibus, non diuina sacrificia, sed sacrilegia celebrasse memoratur: in quo vtique non est eius firmata susceptio, sed consciorum diuulgata proditio, cum eodem de illa iniquitatis sede, nisi respiscant, omnimode casuros, quam sicut diabolus pater eius, altissimo similem se faciens, æternam sibi perfidus construere non desinit ad ruinam.

Hæc venerabilis imperator, cum horreat animus vel a tanto gladiatore fuisse tentata, maximo tamen (fateor) stupore detineor, sub vestræ pietatis aspectibus potuisse

Concil. Tom. 9.

T t t ij

*Imitanda
proponit
exempla
Leonis &
Marciani
imperato-
rum.*

committi. Quis enim deuotam semper Deo clementia vestra mentem, & orthodoxis deditam regulis, aut ignoret, aut ambigat? quippe qui superna dispositione prouidentia, sicut pro utilitate publica augusta memoria Marciani pariter & Leonis eruditi virtutibus, sic eorum fitis etiam ad catholicam veritatem sensibus instituti: nec cuiquam omnino sit dubium, pietatem tuam illorum esse fidei sequacem, quorum es successor imperii. Quæ cum de vestra tranquillitatis animo certa ab omnibus teneantur & fixa, absit ut temporibus vestris diuini cultus integritas, & antiquitus roborata fidei catholice putetur interpellanda sinceritas.

Respicite, quaeso, ad diuina beneficia; & quæ sint vobis collata, perpendite: atque ut hæc prospera valeant permanere, propitiandum esse censete auctorem muneris, non lædendum. Inter quolibet enim occupationes publicas a religioso principe magnopere procurandum est, quod eius protegit principatum: & præferenda cunctis rebus est cælestis obseruantia rectitudo, sine qua recte nulla consistunt. Suppetunt affatim clementia tua (si in palatii sui requiri mandat archiuis) cum nostrorum coeuntia definitione maiorum documenta copiosa. Neque enim conscientiam vestram latere credendum est, quæ per cunctas prouincias orientis ex imperii vestri arce diffusa sunt; illa scilicet, quæ vel ad augusta memoria Marciani, nihilo minus & Leonis, vel ad Calchedonensis Concilii beatæ recordationis prædecessor meus Leo consulta direxit: quibus ita plene atque dilucide sacramentum dominicæ incarnationis exposuit, ut non modo catholicus, sed ne Christianus quidem valeat nuncupari, quisquis illic redemptionis suæ causas non euidenter agnoscat.

Certe ut facilis vobis necessaria non desit instructio, earundem exemplaria literarum ad fratrem & coepiscopum nostrum Acacium nisi vestris sensibus offerenda. Hæc igitur pietas tua si recensere dignetur, vel quæ totius orientis episcopi de huius prædicationis consensione rescripserint; aspiciet profecto examinata diligenter, & veraciter promulgata, atque ideo pestiferæ falsitatis ambagibus nequaquam debere pulsari. Quia re vera quæ de

Curare studeat Zenonem epistolam sancti Leonis.

scripturarum fonte purissimo sincera perspicuaque manarunt, nullis agitari nebulosæ versutiæ poterunt argumentis. Perstat enim in successoribus suis hæc & eadem apostolicæ norma doctrinæ, cui Dominus totius curam ouilibus iniunxit, cui se vsque ad finem sæculi minime defuturum, cui portas inferi nunquam præualituras esse Math. 16. promisit; cuius sententia quæ ligarentur in terris, solui testatus est non posse nec in cælo.

Quapropter clementiam vestram, cui mea vice propensius frater & coepiscopus meus Acacius supplicabit, precor atque obsecro, ut imitatores facti tantorum & talium prædecessorum, nefandæ præsumptionis operarios catholico pectore respuentes, regia censeatis potestate cohiberi. *Quisquis aliud* (sicut prædixit Apostolus) *præterquam accepimus, seminare molitur, anathema sit.* Nullus ad aures vestras perniciosis mentibus * subrependi pandatur accessus: nulla retrahendi quippiam de veteribus constitutis fiducia concedatur. *Quia* (sicut sæpius iterandum est) quod apostolicis manibus cum ecclesiæ vniuersalis assensu acie meruit euangelicæ falcis abscindi, vigorem sumere non potest renascendi: nec in dominicæ vitis * fructiuam valet redire propaginem, quod igni deputatum constat æterno.

Si hæresum denique machinamenta cunctarum ecclesiasticis prostrata decretis nunquam sinuntur oppugnatione elisa reparari certamina: * ante omnia autem quæso, ut beati Marci euangelistæ sedes (Alexandrinam loquor ecclesiam) a cruentissimi prædonis incubatione liberata, catholico reformetur antistiti, libertatemque suam pariter recipiat & quietem. At vero impius parricida, qui diuinis simul est reus legibus & humanis, reductus eodem quo iure fuerat ante detrusus, ab innocentium nece retrahatur animarum: procul a regno pietatis vestræ funesti capitis venena discedant: quæ quoniam salutiferæ prædicationis, auribus obturatis, medicantia verba capere nequiuerunt, ab humani conuentus abducta pernicie, in virulentia suæ congrua solitudine contabescant: quo magis ac magis B. Petri apostoli voce, qualiscumque sedis eius minister, obtestor, ut inimicos antiquæ fidei non sinas impune grassari, qui vestros optatis habere sub-

* al. subrependi

* fructiferam

De restituenda in pristinam ecclesiam Alexand.

iectos; vt veræ confessionis pacem cunctas Domini ser-
uare decernatis ecclesias, qui orbem vestri imperii desi-
deratis tenere pacatum; & vnicam spem salutis, quæ ge-
nus hominum ad regna cælestia vitamque perducit æter-
nam, nulla patiamini parte violari, qui placatum Deum
vel regno vestro cupitis, vel salutem. Data quarto Idus Ja-
nuarias, Basilisco * Augusto consule.

* & Ar-
mato
coll.

NOTA.

Occasio
epistole
scriptæ.

* *Epistola.*] Cum Simplicius ex fidelissima relatione monacho-
rum Constantinopolitanæ ecclesiæ accepisset, Timotheum Ælu-
rum, scelestissimum Alexandrinæ ecclesiæ inuasorem, non solum ab
exilio solutum fuisse, sed etiam libere Constantinopoli morari, ibique
vires omnes pro hæresi propaganda insumere; hanc epistolam ad Ze-
nonem Augustum, cuius patrocinio ipse clanculo fovebatur, scri-
psit: adiungit patentem ad Acacium episcopum scriptam hac de re
epistolam, eidem Zenoni offerendam, ea quidem intentione, ne in
transuersum ab hæreticis penitus ageretur. Et quamquam vni impe-
ratori omnis mali origo tribui deberet, vtpote qui sacrilegum inua-
sorem ecclesiæ ab exilio cum honore reuocasset; tamen ipsi culpam
adscribere prudentissime dissimulat, vt ad pœnitentiam agendam
commotum, faciat patrati sceleris destructorem.

Nota con-
sularis men-
dosa.

In consulari notam mendam irrepsit. nam loco *Armato*, qui
hoc anno, prout emendatiores fasti testantur, cum Basilisco consula-
tum agebat, positum est nomen Augusti.

* EPISTOLA V.

SIMPLICII PAPÆ

AD ACACIVM.

Scribit Acacio, vt omni conatu obsistat Timotheo,
ne Concilium vniuersale, quod ille apud
imperatorem agebat, habeatur.

Simplicius papa Acacio episcopo Constantinopolitano.

QVANTVM presbyterorum & ex diuersis monasteriis
Domino seruientium monachorum relatione pate-
factum est, ecclesias Domini rursus diabolus inquietat;
ita vt excluso Alexandrino sacerdote, hæreticus, atque
ab vniuersitate damnatus, eundem locum, de quo pul-
sus fuerat, occupasse dicatur: insuper quibusdam fauenti-
bus, Constantinopolim ausum fuisse contendere, vt ciui-
tas Christianorum principum circa fidei catholicæ veri-